



Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.

0030 OSLO

FINANSDEPARTEMENTET

22. JUN. 2006

Saksnr. 05, 351-51

Arkivnr.

Deres ref.

Vår sak 06701244-012 007003/06 EYG
622.2

Sted/Dato Oslo, 21.06.2006

HØRING - NOU 2006:4 REDERISKATTEUTVALG

Landsorganisasjonen i Norge har mottatt departementets brev av 15. mars d.å. angående ovennevnte.

Hovedsynspunkt

Spørsmålet om en næring skal ha særlige skattevilkår et spørsmål av stor samfunnsmessig rekkevidde. LO slutter seg til de som mener at dette bare skal gjelde i unntakstilfeller, og at slike unntak krever en sterk begrunnelse. Det er både viktig og rettferdig at alle bidrar til å finansiere samfunnet gjennom skatter. Avvik fra en slik politikk er ikke uten problemer eller kostnader. Den samlede næringsstøtten til sjøfartsnæringen er på 4-5 milliarder kroner. På lang sikt kan arbeidskraft (og kapital) flytte mellom næringer uten store sosiale problemer, og det er en fordel for landets velferd at det skjer. Vi er heller ikke tjent med at stadig flere næringer kan argumentere med at de har særskilte problemer som krever skattelette eller subsidier. Det vil gå ut over andre næringers vilkår og konkurransevne, og det vil kunne undergrave finansieringsgrunlaget for velferdsstaten.

Med bakgrunn i at vi allerede har særordninger for rederienes og sjøfolkenes skattlegging er det klart at samfunnet anser at utenriks sjøfart, dvs. frakt mellom land på kjøll, er i en slik særstilling knyttet til næringens globale karakter. Likevel er det noen få land som tradisjonelt har vært dominerende, og Norge er et av dem. Den andre årsaken til at problemstillingen er særlig viktig i Norge er at sjøfarten har en historisk særstilling, og betyr fortsatt mye for både valutaintjening gjennom tjenesteeksport, og for bosetting og sysselsetting spredt over hele kysten med over 40 000 ansatte, derav over 10 000 norske.

Nedgangen i norsk sysselsetting var særlig sterk fram til at skipsregisteret (NIS) ble opprettet sent på 1980-tallet. Siden har norsk sysselsetting vært opprettholdt, bl.a. gjennom gunstige skatteregler, men er nå truet gjennom sterkere internasjonal konkurranse, dels skapt av gunstigere skatteordninger i andre land. Skattekonkurransen er hard.

Utvalgets flertall går inn for å avvikle hele rederiskatteordningen og sjømannsordningene. Utvalgets mindretall går inn for innføring av en ny modell for beskatning av rederivirksomhet i Norge, etter mønster av tonnasjeskatteordningene i EU-landene (bortsett fra Finland).

Flertallets finner ikke noen god grunn til å særbehandle næringen. Heller ikke det faktum at andre land har gunstigere skatteordninger som dermed vil tiltrekke seg våre ressurser anses som noe argument. Flertallet mener en slik utflagging er et gode. Mindretallet er uenig i dette, og mener skattekonkurransen kan begrunne enda gunstigere rederiskatteordning enn i dag og legger fram forslag i samsvar med dette, med overgang til tonnasjebeskatning uten begrensinger i redernes uttak fra rederiene slik en har i andre EU-land.

LO mener at en overgang til ordinær beskatning av rederiene og bortfall av sjømannsordningene vil føre til en drastisk utflagging av rederivirksomheten med sannsynlig utflytting av hovedkontor. Det vil kunne bli masseoppsigelser av norsk sjøfolk. Dette vil ha sterke konsekvenser for sysselsettingen særlig langs kysten, og det vil ramme tilknyttet virksomhet på en måte som forsterker effektene. Utvalget har ikke gjort noen skikkelig analyse av konsekvensene av en så drastisk omlegging av næringspolitikken og de omstillingskostnader det vil innebære. Overgangsproblemene er svært mangelfullt drøftet. Inntil det foreligger utredninger som viser hvordan næringen kan tilpasse seg en slik omlegging av rammevilkårene er det mest fornuftige å tilpasse norske skatteregler til det som praktiseres i nabolandene. I dette hovedsynet tilslutter vi oss mindretallet, og vil tilføye at en selvsagt del av dette er at sjømannsordningene videreføres.

Mindretallet foreslår videre at det settes krav til strategisk og kommersiell drift fra Norge innenfor rammene av EØS-avtalen, samt at flaggkravene i gjeldende rederiskatteordning videreføres. LO slutter seg til dette synet.

Nærmere om avgrensingsproblemer

De særlige ordningene for skipsfart krever tiltak for å hindre at kravet om særbehandling brer om seg til andre næringer. For eksempel kan næringer som konkurrerer med internasjonal sjøfart om arbeidskraft kreve tilsvarende ordninger, som fiskeflåten, eller i andre deler av skipsfarten som ikke er eksponert for den samme skattekonkurransen. Dette må unngås.

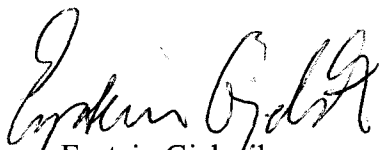
Problemer ved skifte av skattesystemer

Ved avvikling av dagens ordning og innføring av ren tonnasjeskatt vil skatteytelser utløses dersom rederne tar ubeskattet overskudd ut av rederiene. LO ser ingen grunn til at den skattegjeld som dette innebærer skal ettergis til rederne. Det har ingen positiv virkning for etablering og fremtidig drift. Det vil derimot føre til et unødvendig provenytap for staten som burde komme andre grupper til gode. Vi slutter oss derfor til flertallets betraktning på dette punktet, og støtter ikke mindretallets forslag om en ettergivelse av skattegjelden.

I tillegg mener LO at sjøfartens problemer best kan løses ved at den uheldige skattekonkurransen som driver fram behovet for stadig større skattereduksjoner bekjempes. LO er rede til å delta i et internasjonalt samarbeid for å få avvirket særordningene internasjonalt, slik det har vært gjort i forhold til verftsstøtten gjennom bl.a. OECD og WTO.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE


Roar Flåthen


Eystein Gjelsvik